

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – Essent Belgium NV/Vlaams Gewest, Inter-Energa i in.

(Sprawa C-492/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przepisy regionalne nakazujące bezpłatną dystrybucję w sieciach znajdujących się w danym regionie energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii — Rozróżnienie wedle pochodzenia zielonej energii elektrycznej — Artykuły 28 WE i 30 WE — Swoboda przepływu towarów — Dyrektywa 2001/77/WE — Artykuły 3 i 4 — Krajowe mechanizmy wspierania produkcji zielonej energii elektrycznej — Dyrektywa 2003/54/WE — Artykuły 3 i 20 — Dyrektywa 96/92/WE — Artykuły 3 i 16 — Rynek wewnętrzny energii elektrycznej — Dostęp do sieci dystrybucji na niedyskryminujących warunkach taryfowych — Zobowiązania z zakresu usług publicznych — Brak proporcjonalności)

(2017/C 046/02)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Essent Belgium NV

Strona pozwana: Vlaams Gewest, Inter-Energa, IVEG, Infrac West, Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE), Vlaamse Regulator van de Electriciteits- en Gasmarkt (VREG)

przy udziale: Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening Antwerpen (IMEA), Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening in West- en Oost-Vlaanderen (IMEWO), Intercommunale Vereniging voor Energielevering in Midden-Vlaanderen (Intergem), Intercommunale Vereniging voor de Energiedistributie in de Kempen en het Antwerpse (IVEKA), Iverlek, Gaselwest CVBA, Sibelgas CVBA

Sentencja

Rozpatrywane łącznie przepisy art. 28 i art. 30 WE, art. 3 ust. 2 i 8 oraz art. 20 ust. 1 dyrektywy 2003/54 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE, art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 16 dyrektywy 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej, a także art. 3 i 4 dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania na rynku wewnętrznym produkcji energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom tego rodzaju co besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001 (rozporządzenia rządu Flandrii w sprawie zmiany rozporządzenia rządu Flandrii z dnia 28 września 2001 r.) z dnia 4 kwietnia 2003 r. i besluit van de Vlaamse regering inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (rozporządzenie rządu Flandrii w sprawie wspierania wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii) z dnia 5 marca 2004 r., które ustanawiają system bezpłatnej dystrybucji

zielonej energii elektrycznej w sieciach dystrybucji znajdujących się w danym regionie, ograniczając możliwość korzystania z tego systemu w przypadku pierwszego rozporządzenia jedynie do zielonej energii elektrycznej wprowadzanej bezpośrednio do owych sieci dystrybucji przez zakłady produkcyjne do nich podłączone, a w przypadku drugiego rozporządzenia – jedynie do zielonej energii elektrycznej wprowadzanej bezpośrednio przez zakłady produkcyjne podłączone do sieci dystrybucji znajdujących się na terytorium państwa członkowskiego, do którego region ten należy.

(¹) Dz.U. C 34 z 2.2.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 grudnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Connexion Taxi Services BV/Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

(Sprawa C-171/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na usługi — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 45 ust. 2 — Sytuacja podmiotowa kandydata lub oferenta — Fakultatywne podstawy wykluczenia — Poważne wykroczenie zawodowe — Uregulowania krajowe przewidujące badanie każdego przypadku oddzielnie z zastosowaniem zasady proporcjonalności — Decyzje instytucji zamawiających — Dyrektywa 89/665/EWG — Kontrola sądowa)

(2017/C 046/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Connexion Taxi Services BV

Strona pozwana: Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

Sentencja

- 1) Prawo Unii, a w szczególności art. 45 ust. 2 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi nie stoi na przeszkodzie temu, by krajowe przepisy takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym zobowiązywały instytucję zamawiającą do zbadania z zastosowaniem zasady proporcjonalności, czy faktycznie należy wykluczyć kandydata w przetargu publicznym, który popełnił poważne wykroczenie zawodowe.
- 2) Przepisy dyrektywy 2004/18, w szczególności zaś przepisy jej art. 2 oraz pkt 17 załącznika VIIA do tej dyrektywy w świetle zasady równego traktowania oraz wynikającego z niej obowiązku przejrzystości należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by instytucja zamawiająca podjęła decyzję o udzieleniu zamówienia publicznego oferentowi, który popełnił poważne wykroczenie zawodowe, ze względu na to, że wykluczenie tego oferenta z postępowania byłoby wbrew zasadzie proporcjonalności, mimo że zgodnie z warunkami zamówienia oferent, który popełnił poważne wykroczenie zawodowe, musi obowiązkowo zostać wykluczony, bez brania pod uwagę proporcjonalności tej sankcji.

(¹) Dz.U. C 213 z 29.6.2015.